

Диктатура безакоња

У ово бурно време није једноставно издвојити теме које би тренутно биле најважније у некаквом коментару услова у којима гледамо пад читаве једне цивилизације која то по свим мерилима и духовним одредницама већ одавно није. Заправо где год да се окренемо машина уништавања убрзава у свим сферама живота.

Одсудна битка против производње хране

Погледајмо каква се битка одвија у обрачуна са храном и поприма размере који указују на ситуацију, како то каже наш народ, да ћемо ипак морати да се ухватимо мотике. Да се ради о општем нападу сведочи несмањено третирање животиња здравственим третманима, пријављивањима сваке кокошке и сваке домаће животиње са захтевом да се подвргне отровним третманима и која би у овој битци најсуровијег преживљавања могла да допринесе опстанку. Када смо већ код кокошака, у Великој Британији људи масовно пријављују купљено кокошије месо да би сачували неку кокошку и изборили се за минимум здраве хране. Пре неколико месеци пољопривредници у Великој Британији су добили понуду да примају надокнаду за одустајање од производње хране. Сада се у производњу меса, млека и других производа уводи супстанца боавер која изазива иритације коже, очију и стерилност код превасходно мушке популације, тако да су велики маркети постали дистрибутери најгоре хране на тржишту и није чудо што глобалистичке структуре тако бесомучно рекламирају ову храну третирану у току производње најгорим пестицидима и отровима неретко истеклим роком.

Ова и оваква храна треба да максимализује и ефекте чувеног здравственог третмана јер свака супстанца са алергијским реакцијама прави незамисливе проблеме становништву које се иначе носи са претешким последицама горе наведеног третмана. У том смислу треба навести да претходна администарција чувеног лажног антиглобалисте Трампа није забранила неуротоксичне пестициде и генетски модификовану храну, док је токсичност појединих артикала достигла статус да нпр. дијетална Кока Кола изазива аутизам. Наравно не треба овом приликом изоставити производњу лажног меса која се одвија широм света као и лажне рибе у чему, рекло би се ипак, предњачи Кина. Опет у релацији са овом очигледно одсудном битком

треба рећи да број клубова у свету који продају људско месо расте, док се разни преливи истог порекла користе у најпознатијим светским ресторанима брзе хране. И поставља се питање да ли је безбедност хране само форме ради категорија, док је у стварности потпуно изопштена тема и да је узрок тенденције пораста најразличитијих и најтежих болести.

Зомби апокалипса

У вези са претходним и бројним подацима о здравственом статусу у читавом свету који бележи ужасне податке, неопходно је додати да се сасвим евидентно погоршава и психолошки статус у читавом свету. Иако се о овој теми говорило, треба свеједно рећи да се кретања у читавим друштвима одвијају по пројектованим последицама психолошке природе о којима сведочи бројни драматични и крвави догађаји широм света као и моменти који су сасвим новог карактера. Под овим подрзумевамо, између осталог, конкретизован план од 2017. до 2019. г. под називом КОН ПЛАН 8888 као план супростављања тзв. зомби апокалипси која предвиђа страховит уплив технолошких достигнућа на људе. И питање је зашто о овом говорити баш сада, одговор је зато што се елементи те катастрофе већ презентују свету пре свега кроз наизглед необјашњива стања све бројнијих случајева широм света најразличитијег карактера, али са заједничком карактеристиком описани као медицински потпуно јединствени случајеви. Овом стању по КОН ПЛАНУ 8888 могу допринети отрови и у храни, може допринети и појачана радијација, али сасвим је изгледно да последице здравствених третмана у конекцији са технолошким платформама могу произвести досад незамислива стања код људи. Управо овај аспект је један од могућности управљања последицама зд. третмана који никад нису имали везе са здрављем него су по признању сад већ појединих судова широм света били војно-биолошко оружје.

Готово да не постоји друштво у којем није примећена деградација психолошког здравља и ако нема идеја како може доћи до масовног увођења ванредног стања, мора се истаћи да је овај аспект већ озбиљно планиран у појединим државама света као механизам уништења и контроле друштва. Зато говор о овој ужасној теми и не може да се одлаже јер управо у наступајућем периоду масовне кризе ће бити ултимативан разлог за увођења ванредних стања широм света

као механизма примене најгорих диктатура. Подсетићу Вас да је у Пакту за будућност предвиђено ванредно стање као последица климатских, ратних, здравствених и других околности, оквири терора су потпуно подстављени кроз разне државне ресурсе и тестирање ових трагичних стања су одавно проведена кроз разне војне пројекте. Дакле, производња хране и планови за масовне кризе су у директној зависности јер глобалисти ништа не препуштају случају и дубину таквих намера ипак треба сагледати.

Ванредно стање

Зато пођимо и у наш простор и погледајмо са којим потенцијалом се разара држава, природни ресурси и цела структура опстанка једног народа. Готово је немогуће сагледати дубину пропасти коју је ова власт произвела од разарања националних интереса до растакања државних ресурса свих сфера. Када смо већ говорили о храни, немогуће је изоставити сав посвећени ангажман државних служби у протеривању производње хране у Србији који као што видимо није само због интереса појединих лобија него има далеко комплекснији интерес. Напуштена села, распродати пољопривредни комбинати, распродати извори воде све у циљу изоловања опстанка грађана Србије у потпуно евидентној намери да се здравствени статус неког народа доведе у најнижи могући ниво ради будуће контроле. У том смислу треба посматрати и захтев за подацима о здравственом статусу деце незаконито потраживани од агенције Здравитас, јер такви потенцијално прикупљени подаци недвосмислено говоре о потенцијалу опстанка једног народа исчитавајући га из здравственог статуса најмлађих. Овде не треба заобићи друге аспекте употребе тих података на светском тржишту података као и употребу у формирању процеса дигитализације. Дакле, обрачун са опстанком једног народа свакако лежи на способности једне диктатуре да се обрачуна са здрављем читавог народа посебно младе генерације. Надаље, да би тај обрачун најбоље пројектовала потребни су им валидни и веродостојни подаци.

Ако опет размотримо дешавања поводом трагедије у Новом Саду, можемо констатовати да процес деструкције коју користи режим на оправданом кретању народног нездовољства покушавајући задржати контролу полако добија све опасније карактеристике. Опскурност власти да устаљеном праксом покушава избећи сваку одговорност за

све догађаје са невиним жртвама постао је модел диктатуре безакоња. Сада се заиста поставља питање – Како смо ми дошли у ово стање и како је могуће да не налазимо пут изласка из ове свеукупне кризе којој је немогуће одредити димензије? Па ето, све је почело издајом Косова и Метохије, релативизацијом државног удара кроз француско-немачки план чијим прихватањем држава Србија нема више ни пуни интегритет ни суверенитет, којим су погажени сви чланови Устава, затим картелским криминалом који сада односи жртве, заокружена је формула пропасти. Релативизација велеиздаје и суделовање на лажним изборима би у свакој држави света дали овакве резултате јер је велеиздаја управо зато кривично дело највишег степена која разара институције у том капацитету које управо гледамо. Ово стање се не може разрешити виком у Скупштини, нити заклонити великим говорима на лажним изборима, нити се чак може поправити протестима које предводи тзв. опозиција јер је посудила легалност и легитимитет режиму и део је отимања државе од народа. Следствено су ту и следећа питања - Да ли ћемо и сада ићи на изборе и са злочинцима? Да ли су трке посланика по улици увод у превару и мотивацију грађана за још једним лажним изборима? Да ли тзв. опозиционари заиста не схватају да наплатом својих посланичких места ће једном бити криви само они јер ће велеиздајници већ себе негде евакуисати. Неизоставно морам додати, не љуља се режим због трагедија нити других непочинстава, љуља се због последица здравственог третмана које Вучићеви тајкуни могу посведочити из прве руке и ехо Вучићеве преваре у тим круговима не може ни да се опише.

Потпуно је сада јасно да се ово стање мора пресећи прелазним решењем, да ниво распада државне структуре односи животе, да је потенцијал за отимањем Косова и Метохије и светиња у међувремену доживео нови врхунац, да је потенцијал грађанских сукоба велики јер то једино може одржати злочинце на власти. Тзв. представници опозиције могу променити сопствени статус сарадника велеиздаје само ако допринесу реализацији прелазног решења које може бити Влада националног спаса или неко слично решење сачињено од нестраначких личности која би у једногодишњем мандату првенствено суспендовало велеиздајничке споразуме, поништило Пакт за будућност, довело изборну процедуру у законите оквири и оздравило тешко разрушене институције. Сабор универзитетских

професора је кроз више од две године разматрајући проблеме кроз економски, правно-политички, здравствени, образовни и безбедонсни подбор понудио платформу Владе националног спаса која у широј друштвеној заједници може добити подршку као платформа опстанка и механизам пресретања потпуног урушавања државе Србије. Иначе распад Србије је неминован, примена Пакта за будућност кроз ванредно стање поводом мноштва изговора је потпуно извесна и перспектива масовне кризе потпуно реална. И само да додам, потпуно је несврхисходно да у овим светским условима очекујемо спас и од наших пријатељских народа јер сваки светски рат има своју динамику и планови глобалиста неће пропустити да максимализују ефекте друштвене кризе баш на нашим просторима.

Зато треба бранити уставна права и тражити одговорност и на улици, али то никако не може да буде у интересу нове изборне преваре нити промоције лажних опозиционих представника свих врста. И несумњиво и очигледно, таква лажна опозиција првенствено служи одбрани оваквог накарадног система којег велеиздајници и окупатор тако посвећено бране. Дакле, имајмо довољно свести и савести и спречимо најгоре сценарије пре свега против српског народа, а онда и државе Србије.

И не, нисмо заборавили Данку, него ћемо само овом приликом приупитати - Има ли нестанак Данке неке везе са квотама за специјалне догађаје?

Наравно, поменимо и групу грађана која одлази на бројне протесте ових дана бранећи опстанак на једини могући начин који је преостао, иначе окупљајући се у више од 1100 дана.

„Времена и догађаји су примерени предворју Трећег светског рата, наоружајмо се вером и стрпљењем!“

Врчин, 29.11.2024.